

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1So/21/2014                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 3013200111                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.02.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Hatalová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:3013200111.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: C. N., bytom D. XX/XX-XX, G. J., zastúpeného: JUDr. Ján Súkenník, advokát so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.12.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/42/2013-28 zo dňa 12.09.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/42/2013-35 zo dňa 09.12.2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/42/2013-28 zo dňa 12.09.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/42/2013-35 zo dňa 09.12.2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.12.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013, ktorým

- odporkyňa podľa § 236 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) uložila navrhovateľovi povinnosť vrátiť neprávom vyplatený sirotský dôchodok v celkovej sume 994,70 € z dôvodu nesplnenia riadnej oznamovacej povinnosti a prijímaním sirotského dôchodku neprávom navrhovateľ spôsobil, že sa sirotský dôchodok poskytoval neprávom. Dôchodok sa vyplácal v dobe od 20.06.2012 do 19.01.2013 v sume 142,10 € mesačne, hoci mu nepatrilo.

- Zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.08.2013 odporkyňa navrhovateľovi podľa § 236 ods. 1 písm. a) a b) zákona o sociálnom poistení uložila povinnosť vrátiť neprávom

vyplatený sirotský dôchodok na dieťa v celkovej sume 994,70 €.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že vo veci nebol spoľahlivo zistený skutkový stav a preukázanie skutočností, či navrhovateľ skutočne vedel a mohol predpokladať, že mu sirotský dôchodok v uvedenej sume, ktorá mu bola vyplácaná nepatrí a to aj s poukazom na jeho tvrdenie, že Sociálna poisťovňa síce vydala rozhodnutie o odňatí tejto dávky dňa 05.11.2012, ktoré rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odporkyňa nepovažovala za opravný prostriedok list navrhovateľa zo dňa 26.11.2012, ktorým, ako to z jeho obsahu vyplýva, napadol navrhovateľ i rozhodnutie odporkyne zo dňa 05.11.2012, ktorým mu odňala sirotský dôchodok. O tomto opravnom prostriedku doposiaľ nebolo rozhodnuté (nebol postúpený súdu na rozhodnutie), teda rozhodnutie nie je právoplatné, preto je zrejmé, že aj z tohto dôvodu túto dávku poberal po celú dobu v dobrej viere a nevznikla mu povinnosť ju vrátiť. Tu zároveň krajský súd poukázal i na tú skutočnosť, že odporkyňa bude musieť vyriešiť aj otázku, kto sirotský dôchodok poberal. Dcéra navrhovateľa je totiž plnoletá od XX.XX.2005, preto sirotský dôchodok je jej nárokovou dávkou a nie dávkou, ktorá patrí navrhovateľovi. Je preto potrebné zistiť, kto dôchodok v skutočnosti poberal, keďže podľa napadnutého rozhodnutia malo dôjsť k preplateniu na sirotskom dôchodku v období od 20.06.2012 do 19.1.2013. Podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutie v spojení so zmenovým rozhodnutím je aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 209 ods. 1 až 6 zák. č. 461/2003 Z. z.). Rozhodnutie odporkyne vo veciach, ktorých rozhoduje podľa § 179 ods. 1 zsp, sa vydáva písomne a musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní alebo opravnom prostriedku. V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola odporkyňa vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala (209 ods. 1, 2, 4 zsp). Odporkyňa v odôvodnení napadnutých rozhodnutí neuviedla, ktoré skutočnosti boli podkladom na jej rozhodnutie, ako hodnotila dôkazy, na základe ktorých rozhodla, a prečo nebol vo veci vypočítaný navrhovateľ a nebola mu daná možnosť sa oboznámiť s obsahom spisu pred vydaním napadnutého rozhodnutia. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal ich náhradu vo výške 244,37 €.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 11.12.2013 v ktorom uviedla, že krajský súd nerozhodol správne vo veci, ak vyslovil právny záver, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a súčasne ho zrušil z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci ako nezákonné. V predmetnej veci je preukázané potvrdením Masarykovej univerzity, Fakulty sociálnych štúdií, že dcéra navrhovateľa X. skončila štúdium magisterskou skúškou dňa 13.06.2012. Taktiež je podľa odporkyne preukázané, že navrhovateľovi ako osobitnému príjemcovi sirotského dôchodku dcéry X. vyplácaného v súlade s § 117 ods. 4 zákona o sociálnom poistení bol odo dňa nadobudnutia spôsobilosti nezaopatreného dieťaťa na právne úkony, t. j. po dovŕšení veku 15 rokov, vyplatený sirotský dôchodok v období od 20.06.2012 do 19.01.2013, hoci mu nepatrí. Ďalej je preukázané, že navrhovateľ ako príjemca dávky si nesplnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 227 ods. 3 druhej vety zákona. Navrhovateľ je príjemcom sirotského dôchodku od roku 1997, počas toho obdobia bol niekoľkokrát informovaný o podmienkach nároku na výplatu sirotského dôchodku. Bol opakovane poučený aj o tom, že získanie vysokoškolského vzdelania druhého stupňa bude mať za následok zánik nároku na sirotský dôchodok dcéry z dôvodu, že už na tieto účely ju nebude možné považovať za nezaopatrené dieťa (naposledy v poučení Potvrdenia o štúdiu z 20.09.2011). Navrhovateľ však písomne do 8 dní neoznámil odporkyni skončenie štúdia dcéry X. na vysokej škole a získanie vysokoškolského vzdelania druhého stupňa, a to aj napriek tomu, že bol poučený. Odporkyňa trvá na tom, že v zmenovom rozhodnutí podrobne uviedla na základe ktorých skutočností rozhodla, ako zhodnotila dôkazy, na základe ktorých rozhodla. Zo spisového materiálu je preukázané, že navrhovateľ ako príjemca dávky nepreukázal rozhodujúcu skutočnosť na zánik nároku na sirotský dôchodok, teda že jeho dcéra skončila vysokoškolské štúdium 2. stupňa, čím od 20.06.2012 prestala byť nezaopatreným dieťaťom podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom poistení a prestala spĺňať podmienky nároku na sirotský dôchodok od 20.06.2012. Na základe uvedeného navrhuje najvyššiemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil a potvrdil rozhodnutie odporkyne.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 04.02.2014 uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťami, ktoré vo svojom odvolaní uvádza odporkyňa a má za to, že rozsudok je vecne správny. Navrhovateľ opätovne poukazuje na svoje vyjadrenia, ktoré uviedol počas konania na prvostupňovom súde, keď má za to, že zo strany odporcu nebolo preukázané zavinenie navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa došlo k predloženiu písomných dôkazov, a to rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 26.10.2012 ako aj potvrdenia o štúdiu na University of Kentucky zo dňa 12.9.2012, na základe ktorých bol navrhovateľ v dobrej viere, že i naďalej sa stará o nezaopatrené dieťa, a preto má nárok na sirotsky dôchodok. Tieto doklady pritom navrhovateľ zaslal hneď ako s nimi mohol disponovať dňa 26.11.2012. Potom ako odporkyňa tieto doklady obdržala i naďalej vyplácala navrhovateľovi sirotsky dôchodok, čo utvrdzovalo navrhovateľa v jeho dobrej viere. Preto je podľa názoru navrhovateľa správny rozsudok, keď v jeho odôvodnení súd uvádza, že zo strany odporcu nebol spoľahlivo zistený skutkový stav a preukázané skutočnosti, či navrhovateľ vedel a mohol predpokladať, že mu sirotsky dôchodok v uvedenej sume nepatrí. Jednoznačne sa navrhovateľ stotožňuje aj s tým, že navrhovateľ mal byť v konaní pred vydaním rozhodnutia alebo zmenového rozhodnutia vypočutý. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na čl. 41 Charty základných práv Európskej únie. Uvedený článok potvrdzuje i správnosť odôvodnenia rozsudku v časti týkajúcej sa hodnotenia dôkazov odporcu, na základe ktorých rozhodol, ako aj v tom, že navrhovateľovi nebola daná možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu pred vydaním rozhodnutia. Napokon navrhovateľ poukazuje na to, že odporkyňa mala povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie ako aj zmenové rozhodnutie i vo vzťahu preukázania úmyslu, čo uviedol i súd v odôvodnení rozsudku a čo napokon vyplýva i z citovaného článku 41 Charty základných práv EÚ. Navrhuje preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie z časti prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je z časti potrebné priznať úspech. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ([www.nsud.sk](http://www.nsud.sk)). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.02.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250s prvá a druhá veta O.s.p., proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 9 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom poistení, nezaopatrené dieťa nie je dieťa, ktoré sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom, ak už získalo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a bol mu priznaný akademický titul podľa osobitného predpisu.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je

štúdium na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky alebo štúdium na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa.

Podľa § 227 ods. 3 prvá a druhá veta zákona o sociálnom poistení, poistenec je povinný príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik nároku na dávku, trvanie nároku na dávku, zánik nároku na dávku, nároku na jej výplatu a jej sumu. Prijemca dávky je povinný do ôsmich dní oznámiť príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne zmenu v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na dávku, zánik nároku na dávku, nároku na jej výplatu a jej sumu.

Podľa § 236 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila v poskytovanej sume, ak a) nesplnil povinnosť uloženú týmto zákonom; b) prijímal dávku alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila, alebo c) vedome inak spôsobil, že dávka alebo jej časť sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.12.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013.

V danej veci ide o rozhodovanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle tretej hlavy piatej časti § 250l - § 250sa O.s.p.. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu nebolo vydané v súlade so zákonom, preto ho zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a), pretože rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d), pretože rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Podľa § 250s O.s.p., proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b) O.s.p., to znamená, že predmetom odvolacieho konania v tejto veci môže byť len otázka, či rozhodnutie odporcu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom odvolaciemu súdu neprináleží preskúmať rozsudok krajského súdu z dôvodu, že rozhodnutie odporcu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. V dôsledku toho, že zrušujúci dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. je z preskúmania odvolacím súdom vylúčený, neostáva odvolaciemu súdu iná možnosť, ako rozsudok krajského súdu v časti, v ktorej ruší rozhodnutie odporkyne podľa písm. d), potvrdiť, pričom predmetom odvolacieho konania bude už len posúdenie otázky, či je daný aj dôvod zrušenia rozhodnutia odporkyne podľa písm. a).

V zmysle vyššie uvedeného preto odvolací súd riešil iba otázku, či rozhodnutie odporkyne vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci navrhovateľ poberal dávku v dobrej viere, pričom v nadväznosti na to mu nevznikla povinnosť ju vrátiť podľa § 236 ods. 1 písm. a) a b) zákona o sociálnom poistení. Odvolací súd v tejto súvislosti nesúhlasí s názorom krajského súdu a konštatuje, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.12.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013 vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, a teda nebol dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. Odporkyňa podľa názoru odvolacieho súdu vo svojom zmenovom rozhodnutí č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013 presne a úplne zistila skutočný stav veci, pričom uviedla, na základe ktorých dôkazov rozhodla a ako tieto dôkazy hodnotila, vec právne posúdila a v súlade s § 236 ods. 1 písm. a) a b) zákona o sociálnom poistení aj zákonne rozhodla.

Čo sa týka nesplnenia povinnosti uloženej zákonom o sociálnom poistení, tak odporkyňa túto podmienku ustanovenú v § 236 ods. 1 písm. a) správne právne posúdila, pretože ako vyplynulo z administratívneho spisu, podľa potvrdenia školy zo dňa 11.07.2012 navrhovateľova dcéra ukončila štúdium na Masarykovej univerzite v Brne dňa 13.06.2012 magisterskou skúškou, teda v zmysle § 9 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom poistení už nebola ďalej nezaopatreným dieťaťom. Odporkyňa na základe potvrdenia

o štúdiu na účely sirotského dôchodku zo dňa 20.09.2011 odôvodnene predpokladala, že navrhovateľova dcéra ukončí štúdium v decembri roku 2012. Nakoľko navrhovateľ do uvedeného času nepredložil ďalšie potvrdenie o návšteve školy preukazujúce nezaopatrenosť dieťaťa, vydala odporkyňa dňa 05.11.2012 rozhodnutie, ktorým odňala navrhovateľovi sirotský dôchodok (pozn. nie je predmetom prieskumu). Na základe tohto rozhodnutia navrhovateľ predložil odporkyni o. i. potvrdenie o ukončení štúdia a potvrdenie o štúdiu na doktorandskom stupni (3. stupeň vysokoškolského vzdelania - PhD.) na University of Kentucky v Spojených štátoch amerických, pričom tvrdil, že jeho dcéra je stále nezaopatreným dieťaťom. Keďže odporkyňa sa skutočnosť získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa a priznania akademického titulu magister navrhovateľovej dcéry dozvedela až zo spomínaného potvrdenia dňa 28.11.2012, navrhovateľ nespĺnil povinnosť uloženú § 227 ods. 3 druhej vety zákona o sociálnom poistení (o tejto povinnosti bol navrhovateľ upozornený aj vo formulári „potvrdenie o štúdiu“ zo dňa 20.09.2011), t. j. do ôsmich dní písomne odporkyni neoznámil skončenie vysokoškolského štúdia II. stupňa na Masarykovej univerzite v Brne dňa 13.06.2012, naďalej prijímal sirotský dôchodok hoci mu nepatrilo, čo odôvodňovalo postup odporkyne v tom zmysle, že vydala rozhodnutie o vrátení neprávom vyplácaného sirotského dôchodku podľa § 236 ods. 1 písm. a) za obdobie od 20.06.2012 do 19.01.2013.

Čo sa týka prijímania dávky alebo jej časti, hoci navrhovateľ vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila, tak podľa súdu bola aj táto podmienka uvedená v § 236 ods. 1 písm. b) odporkyňou správne posúdená. Odvolací súd je toho názoru, že v zmysle vyššie uvedenej podmienky, bolo u navrhovateľa dané zavinenie v tom zmysle, že prijímal dávku, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom. Ako vyplýva z formulára „potvrdenie o štúdiu“ zo dňa 20.09.2011, navrhovateľ bol poučený o podmienkach trvania nezaopatrenosti dieťaťa ako aj sústavnej príprave dieťaťa na budúce povolanie, t. j. vedel alebo z týchto okolností musel predpokladať, že dňom ukončenia vysokoškolského štúdia II. stupňa jeho dcéra prestala byť nezaopatreným dieťaťom v zmysle § 9 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom poistení a tým prestala spĺňať podmienky nároku na sirotský dôchodok a sirotský dôchodok sa za obdobie od 20.06.2012 do 19.01.2013 vyplácal neprávom. V tomto prípade neobstoí ani navrhovateľovo tvrdenie, že o tejto skutočnosti nevedel a bol v dobrej viere, že keď jeho dcéra študuje na doktorandskom stupni, považuje sa stále za nezaopatrené dieťa, pretože vzhľadom na vyššie uvedené, navrhovateľ musel mať o tom vedomosť alebo mal to z okolností predpokladať, resp. ak vzhľadom na svoju ľahkovážnosť (nedbanlivosť) o tom vedomosť nemal alebo to nepredpokladal, je takéto tvrdenie navrhovateľa bezpredmetné.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/42/2013-28 zo dňa 12.09.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/42/2013-35 zo dňa 09.12.2013 v časti týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. potvrdil. V časti týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. je najvyšší súd toho názoru, že nebol daný dôvod na zrušenie, pretože odporkyňa vec správne posúdila.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá. Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, pretože odvolanie odporkyne bolo v časti týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. dôvodné a v časti týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. nebolo prípustné, teda navrhovateľ so svojimi dôvodmi uvedenými vo vyjadrení nemal úspech.

V ďalšom konaní sú v zmysle § 250ja ods. 4 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. súd prvého stupňa ako aj správny orgán viazané právnym názorom odvolacieho súdu. Najvyšší súd je toho názoru, že odporkyňa

v správnom konaní rozhodla zákonne, keď svojím rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 15.12.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013 uložila navrhovateľovi podľa § 236 ods. 1 písm. a) a b) zákona o sociálnom poistení povinnosť vrátiť neprávom vyplatený sirotsky dôchodok na dieťa v celkovej sume 994,70 €; odvolací súd nenachádza ako dôvod zrušenia rozhodnutia správneho orgánu nesprávne právne posúdenie v zmysle § 250j ods. 2 písm. a); svoje zmenové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 1 - II zo dňa 12.08.2013 odporkyňa odôvodnila dostatočne a zrozumiteľne, uviedla, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a ako použila správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovala; v dôsledku neprípustnosti odvolania proti rozsudku krajského súdu z dôvodu uvedeného v § 250j ods. 2 písm. d) však neostalo odvolaciemu súdu nič iné, ako rozsudok krajského súdu potvrdiť. Následne bude v ďalšom konaní úlohou odporkyne vydať opätovne nové rozhodnutie, pričom ako bolo už vyššie uvedené, odporkyňa je viazaná právnym názorom odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.